

## Arrest

nr. 324 615 van 4 april 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DERGENT  
Broederstraat 4  
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DERGENT verschijnt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun-etnie te zijn. U bent moslim van soennitische strekking. U bent geboren in het dorp Shahbi in de provincie Nangarhar, waar u woonde tot u negen jaar voor de val naar Jalalabad bent verhuisd en bij uw tante ging wonen. U ging naar school tot de 9e graad van het onderwijs. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn.*

*Uw vader was sinds lang lid van het Afghaanse Nationale Leger, waar hij de rang van 'E6' had. Uw vader had, samen met zijn neven, gronden in eigendom. Ongeveer een jaar voor de val van de toenmalige overheid kreeg uw vader een dispuut met zijn neven over die grond. De neven van uw vader zeiden dat de grond niet gemeenschappelijk was en dat hijzelf er geen recht op had. Uw vader is hierop naar het districtscentrum gegaan om een klacht in te dienen, uw vader kon de originele eigendomsakte van de grond voorleggen. De neven van uw vader beschuldigden hem ervan een valse akte te hebben neergelegd. Later zouden de neven van uw vader zich aangesloten hebben bij de taliban om meer macht te krijgen en die te kunnen gebruiken tegen uw vader. Toen één van die neven om het leven kwam, kreeg uw vader daarvan de schuld. Ongeveer vijf of zes dagen na de machtsovername verdween uw vader, uw familie trachtte om hem te vinden maar*

kreeg geen enkele informatie. Jullie verdenken jullie neef ervan iets met de verdwijning van uw vader te maken te hebben. Uit vrees voor die neef, die bij de taliban is, heeft u het land verlaten. Na uw vertrek uit Afghanistan zou die neef in de stad nog naar u hebben geïnformeerd.

U bent ongeveer zeven dagen na de machtsovername vertrokken uit Afghanistan. U verbleef elf maanden in Iran omdat u niet kon verder reizen. U werd uiteindelijk gedeporteerd naar Nimruz. U vertrok een tweede keer uit Afghanistan met behulp van uw oom. Uw reis via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk heeft ongeveer vier maanden geduurd. U kwam in België aan op 18 december 2022 en u heeft hier een dag later een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de neef van uw vader die lid is van de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: kopieën van uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument), een kopie van de bankkaart en legerbadge van uw vader alsook die militaire certificaten van uw vader (origineel).

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-Generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Bij een terugkeer naar Afghanistan bent u bang gedood te worden door de taliban. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat u bij aankomst in België verklaarde minderjarig te zijn. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 9 januari 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3§2, 2° en artikelen 6 - 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd van 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar werd toegekend - kan u niet in het minst worden beschouwd als minderjarige. Deze leeftijd is beduidend hoger dan de degene die u bij de registratie van uw verzoek had opgegeven. Uit het feit dat u bij het indienen van uw asielverzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde te zijn geboren in 2005, blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om te kunnen inschatten welke kennis van u mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. De vaststelling dat u zich dus onterecht als minderjarige voordeed, betekent dat u zich bewust gevoelig jonger probeert voor te doen dan u in werkelijkheid bent en dit ondermijnt al een eerste keer de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft uw verklaringen dat u Afghanistan heeft verlaten omdat uw vader voor het Afghaanse Nationale Leger heeft gewerkt en uw familie daardoor zou gevisieerd worden door de taliban, merkt het CGVS op dat u er niet in geslaagd bent het profiel van uw vader aannemelijk te maken, hetgeen uw problemen die uit dat profiel zouden voortvloeien per definitie ondergraaft. Verwijzend naar de activiteiten van uw vader voor het Afghaanse Nationale Leger, blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) dat bepaalde personen die

vroeger tot de ANSF behoorden inderdaad te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. In dezer kan er echter geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende zowel zijn beroepsactiviteiten als de vervolgingsfeiten die daaruit zouden zijn voortgevloeid.

U blijft immers bijzonder vaag en weinig doorleefd in uw verklaringen wanneer u spreekt over de werkzaamheden van uw vader. U bent weinig of niet op de hoogte van de activiteiten van uw vader als lid van het Afghaanse Nationale Leger. Zo heeft u geen idee hoelang uw vader al deel uitmaakte van het Afghaanse Leger, noch bij welke eenheid of bataljon hij diende (CGVS, p.8-9). Ook over de rang van uw vader kan u niet duidelijk vertellen. Zo bent u enkel in staat om de rang van uw vader aan te duiden als "E6". Wanneer gevraagd wordt waarvoor deze term of code, "E6", staat, moet u het antwoord schuldig blijven, u kan enkel zeggen dat hij gepromoveerd werd maar welke militaire rang hij dan juist had en/of op welke manie hij diende te worden aangesproken, blijft onduidelijk. Over de redenen van zijn promotie, alsook eventuele testen die hij hiervoor moest afleggen, tast u in het duister. U geraakt niet verder dan te gokken dat zijn anciënniteit misschien wel een reden was voor zijn promotie maar u bent hier niet zeker van (CGVS, p.8). Evenmin kan u iets vertellen over de preciese taken van uw vader als "E6" (CGVS, p.9). U heeft ook geen informatie over de reden waarom uw vader in het leger is gegaan, noch weet u iets over zijn aanmelding bij het leger (CGVS, p.8). Gevraagd naar de verschillende plaatsen waar uw vader gestationeerd is geweest, kan u verschillende provincies opsommen, maar wanneer gevraagd wordt naar een meer specifieke plaatsaanduiding binnen die provincie(s), moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.9). Verder bent u niet in staat om te zeggen wie de overste van uw vader was, kent u geen collega's van hem bij naam en zou u uw vader zelfs nooit in uniform hebben gezien, en kan u dus evenmin een beschrijving geven van dat uniform (CGVS, p.9-10). Uw kennis over de werkzaamheden van uw vader bij het Afghaanse Nationale Leger (ANA) blijken bijzonder vaag en ontoereikend. Hoewel er niet van u verwacht kan worden dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies, werkzaamheden en loopbaan binnen het leger. U heeft intussen ook meer dan voldoende tijd gehad om informatie te sprokkelen bij familieleden aangaande de militaire carrière van uw vader. U verklaart zelfs nog recentelijk voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS met hen contact te hebben gehad (CGVS, p. 4). U verklaarde dat u contact had met uw familie en dat u gevraagd heeft naar zaken met betrekking tot het grondconflict (zie infra). Dat u dan geen extra informatie heeft gevraagd over de tewerkstelling van uw vader bij het Afghaanse Nationale Leger, wat toch ook wel cruciaal is binnen uw verhaal, doet op zich al afbreuk aan de oprechtheid van uw asielrelaas. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, in dit geval het militaire profiel van uw vader. Uw gebrek aan initiatief, zowel als uw gebrekkige kennis dienaangaande, doet afbreuk aan de oprechtheid van uw verklaringen betreffende dit aspect van uw relaas.

Tot slot moet in dit verband toch ook worden gewezen op uw eigen beweringen, nl. dat u stelt dat noch uw vader, noch uw familie ooit bedreigd is geweest door de taliban vanwege de toetreding van uw vader bij het Afghaanse Nationale Leger (CGVS, p.10). Ook dit is veelzeggend. U verklaart wel dat uw vader op een gegeven moment, nl. vijf of zes dagen na de val van het vorige regime, naar de bazaar ging en verdween, maar ook hier mist uw relaas alle doorleefdheid en zin voor detail. U gevraagd wat uw familie heeft ondernomen teneinde iets over uw vader te weten te komen, bent u andermaal bijzonder vaag en stelt u in algemene bewoordingen dat jullie hebben rondgebeld, oa. naar familie en dorpsgenoten, maar niets hebben gehoord over uw vader. Meer informatie kan u omtrent de vermissing van uw vader niet geven; en dat is bijzonder pover (CGVS, p. 10-11). Dat jullie binnen de familie niet meer moeite zouden hebben gedaan om iets over uw vader te weten te komen, of dat u zelf niet meer in detail kan vertellen wie jullie dan hebben gecontacteerd en/of welke preciese stappen jullie hebben ondernomen om iets over (het lot van) uw vader te vernemen, spreekt boekdelen en laat niet toe verder geloof te hechten aan uw verklaringen in verband met die vermissing.

U verklaart tevens dat, naast de activiteiten van uw vader binnen het ANA, het eerder een grondconflict was dat voor u de aanleiding was om uw land van herkomst te verlaten. Er dient te worden opgemerkt dat u daarover uiteenlopende verklaringen aflegt. Zo wordt gewezen op het feit dat u bij aankomst in België, toen u werd gevraagd naar uw vluchtmotief, verklaarde dat u Afghanistan verliet omwille van de tewerkstelling van uw vader bij het Afghaanse Nationale Leger (zie CGVS vragenlijst, ingevuld door een medewerker van de DVZ). Dat uw vader een grondconflict had met zijn neven en hierdoor ook problemen zou gekregen hebben met de taliban liet u op dat moment geheel onvermeld. Deze vaststelling op zich is reeds frappant.

Bijkomend kunnen er ook vraagtekens worden gezet bij het asielrelaas dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS voorhoudt. U verklaarde dat uw vader problemen had met zijn neven omtrent een stuk grond dat zij samen hadden aangekocht (CGVS, p.7). Uw relaas over het gronddispuut tussen uw vader en zijn neven is verder vaag en ontoereikend. Zo kan u niet precies zeggen waar de grond zich bevindt, noch hoe groot de grond is waarover het dispuut gaat (CGVS, p.11). U kan evenmin zeggen of de neven van uw vader een eigendomsakte in hun bezit hadden, zoals uw vader naar uw zeggen wél had. Ook over de reden waarom zij zouden vermoeden dat uw vader geen bewijs had voor de gedeelde eigendom, of hem ervan betichtten een valse eigendomsakte te hebben neergelegd, kan u niets zeggen (CGVS, p.11). Dat u de oorzaak van het grondconflict niet concreet kan duiden, roept vragen op wat betreft de geloofwaardigheid van

uw asielrelaas, te meer dit conflict ongeveer een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan ontstond en u aldus op de hoogte moet zijn geweest over het ontstaan en de evolutie van het conflict (CGVS, p.12).

Bovendien zou u ten tijde van het grondconflict in Jalalabad-stad gewoond hebben, bij uw tante en zou u nooit op enige manier betrokken zijn geweest bij het dispuut rond de grond (CGVS, p.13). U kan niet aannemelijk maken dat u geïnteresseerd zou worden door de taliban omwille van een landdispuut waar u insé niet direct iets mee te maken had.

Uw verklaringen dat de neven van uw vader vanwege dit grondconflict bij de taliban zouden zijn gegaan, raken kant noch wal (CGVS, p.7 & 12). U bent evenmin in staat om deze beweringen op een concrete manier te onderbouwen met verklaringen of documenten, er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent het lidmaatschap van de neven van uw vader bij de taliban in de eerste plaats louter blote beweringen zijn (CGVS, p.12-13), u legt op geen enkele manier enig begin van bewijs voor van hun lidmaatschap bij de taliban. Het enige wat u kan vertellen over hun lidmaatschap bij de taliban is dat u dat kon afleiden uit wat mensen uit het dorp, die bij uw tante op bezoek kwamen, vertelden (CGVS, p.13). Dan nog, dat zij zich bij de taliban hadden aangesloten om het grondconflict in hun voordeel te beslechten, lijkt wel zeer verregaand, maar kan u bovendien ook niet aantonen.

Met andere woorden, uw verklaringen aangaande het gronddispuut zijn dusdanig vaag en ontoereikend dat hieruit geen vrees voor vervolging in uw hoofdte kan worden afgeleid.

De door u neergelegde stukken vermogen evenmin bovenstaande appreciatie van uw verzoek in positieve zin te wijzigen. Vooreerst legt u voornamelijk kopieën neer waarvan noch de herkomst noch de authenticiteit kan worden nagegaan. Gelet op het gemakkelijk te manipuleren karakter van kopieën kan hieraan überhaupt geen bewijswaarde worden toegekend. Dit geldt o.a. voor de door u neergelegde 'taskara', waarbij er reeds vraagtekens moeten worden gezet bij uw gebruikte identiteitsgegevens, in casu uw leeftijd (zie supra).

Betreffende de werkbijlage en bankkaart van uw vader kan worden vastgesteld dat dit opnieuw kopieën zijn; geen originelen. Daarenboven kan worden opgemerkt dat de tewerkstelling van uw vader bij het ANA ongeloofwaardig werd bevonden, hierdoor rijzen er nog meer vraagtekens bij de herkomst van de documenten die u in dit verband voorlegt (zie supra). Dit geldt evenzeer voor de originele militaire certificaten die u neerlegde van uw vader overigens gesteld dat het hier uw vader betreft aangezien die familieband met u evenmin is aangetoond. Immers, wat de door u neergelegde documenten betreft, moet in het algemeen worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus Afghanistan - Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van alle door u neergelegde documenten bijzonder relatief, en al zeker wanneer deze niet worden ondersteund door geloofwaardige en/of plausibele verklaringen. Documenten kunnen enkel een geloofwaardig relaas ondersteunen, maar kunnen de aannemelijkheid van een ongeloofwaardig relaas niet herstellen.

Ten slotte wil het CGVS erop wijzen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud de certificaten van uw vader moest lezen om te kunnen vertellen waar deze betrekking op hadden (CGVS, p.6). Minstens mag van u enige interesse worden verwacht aangaande de inhoud van de stukken die u zelf neerlegt en die het beroep van uw vader zouden betreffen. Indien u zelf niet in de mogelijkheid zou zijn de stukken na te lezen, had u in dit verband de hulp kunnen inroepen om u het stuk te laten voorlezen en op die manier kennis te nemen van de inhoud ervan.

Ten gevolge de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofdte worden vastgelegd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;

(iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024\\_02\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security\\_related\\_and\\_humanitarian\\_dev](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev)

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul

telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierechtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierechtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende

behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024\\_02\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security\\_related\\_and\\_humanitarian\\_developm](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm)

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio-economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen.

*De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.*

*Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.*

*Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.*

*Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

*Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.*

*Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste*

*plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift "TOT NIETIGVERKLARING", waarin hij eveneens verwijst naar zijn "moeilijk te herstellen nadeel", in een enig middel op de schending van:

- "- artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen*
- artikel 48/2 t.e.m. artikel 48/5 en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet*
- de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen*
- de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel".*

Verzoeker gaat in het verzoekschrift vooreerst in op de weigering van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker verwijst in dit kader naar de door hem aangevoerde problemen met en vrees ten aanzien van zijn neef en de taliban, alsmede naar het voormalige beroep, het profiel en de verdwijning van zijn vader.

Met betrekking tot zijn leeftijd, doet verzoeker gelden:

*"Echter toont zijn taskara iets anders aan. De verwerende partij besluit maar al te snel dat de stukken niet geloofwaardig zijn, omdat het enkel kopieën betreffen. Ze baseren hiervoor op medische tests die zouden aantonen dat cliënt een leeftijd heeft van 20 jaar. Hierbij staat echter ook duidelijk dat er een standaarddeviatie is van 1,7 jaar. Indien we terugtellen naar 2022, het jaar waar cliënt aangekomen is in België, kan het goed zijn dat hij effectief jonger dan 18 jaar was, gezien de standaarddeviatie. Dit betekent namelijk hoe ver iedere score van het gemiddelde verwijderd is. We kunnen dus niet enkel op basis van deze medische tests besluiten dat verzoeker met zekerheid 20 jaar oud is in 2023. De taskara is bijgevolg niet zomaar ongeloofwaardig."*

Aangaande het gronddispuut wijst verzoeker op algemene landeninformatie en betoogt hij:

*"Dit maakt dat aan het verhaal van verzoeker geloofwaardigheid kan worden gehecht. Hij weet, logischerwijze, niet alle details van het specifieke conflict, maar wel dat een van de oorzaken van de verdwijning van zijn vader dit zal zijn. De vaststelling dat grondconflicten andere familieleden eveneens affecteren gaat lijnrecht in tegen de redenering van het commissariaat voor de vluchtelingen en de staatlozen".*

Inzake het gebrek aan pogingen om meer te weten te komen over zijn vader, stelt verzoeker:

*"Verzoeker en zijn familie zijn logischerwijze bang voor represailles van de taliban uit. Het is tot op de dag van vandaag een raadsel waar de vader van verzoeker is. Verzoeker en zijn familie hebben alles gedaan in hun macht om deze terug te vinden. Zoals verzoeker ook stelt in zijn persoonlijk onderhoud is er onder andere rondgebeld geweest. Er waren geruchten dat mensen die voor de overheid werkten werden opgepakt en meegenomen."*

Betreffende de door hem neergelegde documenten, geeft verzoeker aan:

*"Het is geweten dat officiële documenten verzamelen nu eenmaal geen gemakkelijk gegeven is, en daardoor niet enkel besloten kan worden dat alle bewijsstukken ongeloofwaardig zijn. Voor verzoeker is er voorts een onmogelijkheid om bewijzen voor te leggen. Dat wil uiteraard niet zeggen dat de gegronde vrees er niet is."*

Verzoeker stelt verder dat hij een risicoprofiel vertoont en in Afghanistan vervolging vreest "alleen al door het feit dat zijn vader bij het Afghaanse Nationale Leger actief was." Verzoeker wijst in dit kader op algemene landeninformatie.

Verzoeker vervolgt:

*"Daarnaast is het zo dat Afghanen die na een tijd terugkeren naar Afghanistan als verwesterd worden beschouwd. Afghanen die vanuit het Westen terugkeren naar Afghanistan lopen het risico op stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting. Er is gebrekkig onderzoek gedaan naar het risico omwille van een toegeschreven verwestering in zijn hoofde. Verwesterde Afghanen vallen in het bijzonder op wanneer ze op*

*jonge leeftijd in het Westen toekomen. Volgens zij Taskare was cliënt minderjarig toen hij hier toekwam. Dit is een moment waarop hij heel beïnvloedbaar was en is. Zijn culturele, religieuze, en traditionele kompas is veranderd op een leeftijd waarom men flexibel en veerkrachtig is, waardoor het voor hen een enorme uitdaging is om zich in te bassen in de bestaande maatschappelijke structuren bij terugkeer.”*

Verzoeker wijst vervolgens op en citeert uit algemene informatie van UNHCR en Nansen (verzoekschrift, p.5-7) en concludeert dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker gaat in het verzoekschrift verder in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker doet in dit kader vooreerst een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent de veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst (verzoekschrift, p.8-17). Op grond daarvan, voert verzoeker aan:

*“Uit deze informatie blijkt dat het veiligheidsrisico voor Afghaanse burgers helemaal niet zo minimaal is als verweerder wil laten uitschijnen. Bovendien blijkt dat andere vormen van geweld de plaats hebben ingenomen van de fysieke bedreigingen nl. een grootschalige schending van de mensenrechten.”*

Verzoeker gaat vervolgens in op de humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden in Afghanistan. Hij tracht in dit kader aan te tonen, aan de hand van algemene landeninformatie, dat deze omstandigheden overwegend toe te schrijven zijn aan handelingen van de taliban en aanleiding kunnen geven tot de toekenning van subsidiaire bescherming (verzoekschrift, p.17-34).

Daarna gaat verzoeker in op (informatie inzake) de toepassing van de sharia, de mensenrechtensituatie en de situatie en het leven onder het talibanregime in Afghanistan (verzoekschrift, p.34-48).

Verzoeker concludeert:

*“Zoals eerder gezegd heeft een verbeterde veiligheidssituatie voor de gemiddelde Afghaan plaatsgemaakt voor een verregaande een willekeurige schending van de mensenrechten van diezelfde gemiddelde Afghaan en voeren de taliban een schrikbewind waarbij lijfelijke straffen tot zelfs de doodstraf zonder enige vorm van proces, liefst publiekelijk, worden uitgevoerd en dit voor minimale overtredingen van regels zoals opgelegd door de taliban en de heringevoerde sharia. Bijgevolg loopt verzoeker gevaar om bij eventuele terugkeer naar Afghanistan blootgesteld te worden aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2 van de vreemdelingenwet.*

*Uit deze recente informatie blijkt dat, in tegenstelling tot wat verweerder voorhoudt, de taliban wel degelijk een actieve hand hebben in het belemmeren van het leveren van humanitaire hulp aan de zwaar getroffen Afghaanse bevolking.*

*Maand na maand wordt er door OCHA melding gemaakt van veiligheidsincidenten ten aanzien van het personeel dat humanitaire hulp wil bieden, veelal door toedoen van de taliban (of soms ook van ISKP) die zich dus een actieve rol aanmeten in het bemoeilijken van het leveren van de noodzakelijke humanitaire hulp aan de Afghaanse bevolking.*

*De stelling van verweerder dat het optreden van de taliban van minder belang is in het verergeren van de precaire socio-economische situatie in Afghanistan of dat de taliban geen actieve rol zouden spelen in het belemmeren van de toegang tot humanitaire hulp is bijgevolg niet correct. De taliban stellen actieve en dus opzettelijke handelingen die de situatie voor de bevolking nog erger maken dan dat die al was waarbij het verbod voor vrouwen en meisjes om deel te nemen aan het publieke leven en voor vrouwen om te werken de meest verregaande inperking is van hun rechten maar met eveneens gevolgen voor mannen en kinderen.*

*Het maakt voor de Afghaanse burger weinig uit of hij een rechtstreeks doelwit is dan wel ‘collateral damage’ van aanvallen door de taliban, ISKP of andere actoren, de Afghaanse bevolking gaat gebukt onder het terreurbewind van de taliban.*

*Terloops weze opgemerkt dat Afghanistan in 2022 en in 2023 op nummer 1 staat op 186 landen wat betreft de Global Terrorism Index. En het land is laatste van de klas wat betreft de Global Peace Index.*

*De Raad van de Europese Unie benadrukt dat de taliban als enige de verantwoordelijkheid dragen voor de gevolgen van hun acties en beslissingen en hun gebrek aan binnenlandse en buitenlandse legitimiteit. Er wordt nu vaak verwezen naar de reactie van internationale instellingen en organisaties op de machtsovername sinds augustus 2021 en die massaal fondsen en ontwikkelingsgelden hebben bevroren maar dit is een logisch en direct gevolg van de brutale en gewelddadige machtsovername door de taliban wat overduidelijk een actief handelen is van de taliban tegen de eigen bevolking.*

*Afghanistan is niet veilig voor de gewone burger, ook niet voor verzoeker.*

*Een schending van art. 48/4 van de vreemdelingenwet dient dan ook vastgesteld te worden.”*

Bij wijze van algemene conclusie geeft verzoeker aan:

*“Verzoeker meent dat er in zijn hoofde wel degelijk sprake is van vrees voor vervolging door de taliban bij eventuele terugkeer naar Afghanistan in de zin van art. 48/3 van de vreemdelingenwet nl. wegens de vrees*

*gedood te worden door de neef van de vader van verzoeker die lid is van de taliban, dan wel de taliban in het algemeen.*

*Verder meent verzoeker dat hij een reëel risico loopt op ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld cf. art. 48/4 van de vreemdelingenwet.*

*Verweerder stelt dat de socio-economische situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren. Deze vaststelling wordt inderdaad bevestigd door meerdere objectieve bronnen.*

*Maar toch kan het niet ontkend worden dat het huidige taliban de facto regime actief bijdraagt aan de verslechtering van de reeds precaire situatie van de burgerbevolking in Afghanistan en dus als actor opzettelijke gedragingen stelt die het leven van miljoenen vrouwen, mannen en kinderen op een ernstige en nefaste wijze beïnvloedt en bemoeilijkt.*

*De meest drastische ingrepen zijn de onaanvaardbare genderdiscriminerende maatregelen die het de facto regime heeft genomen ten aanzien van vrouwen en meisjes maar die treffen niet alleen vrouwen maar hebben ook verstrekende gevolgen voor de ganse Afghaanse samenleving, mannen, vrouwen en kinderen en dit in alle provincies in Afghanistan.*

*Verweerder kan zich verder bij de beoordeling of er nood is aan internationale bescherming niet alleen beperken tot loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar moet ook een toekomstige beoordeling doen van het risico op vervolging of ernstige schade en dit op objectieve wijze op basis van actuele bronnen en de individuele omstandigheden van de verzoekende partij, verweerder heeft nagelaten dit te doen.*

*Uit wat voorafgaat blijkt dat de taliban, in niet onbelangrijke mate, verantwoordelijk zijn voor de huidige socio-economische situatie in Afghanistan en de erbarmelijke omstandigheden voor de gewone Afghaanse burger en dat ze bovendien een schrikbewind hebben geïnstalleerd waardoor de bevolking in een continue staat van angst leeft. Verweerder heeft zijn beslissing terzake onvoldoende gemotiveerd en hij heeft bij het nemen van de bestreden beslissing onterecht geen rekening gehouden met de sterk gewijzigde situatie in Afghanistan sinds de machtsovername en de ernstige inbreuken als gevolg hiervan op de mensenrechten van elke Afghaanse burger.*

*Verweerder heeft nagelaten om een zorgvuldige, correcte beoordeling te maken van de aanvraag van verzoeker en toont niet aan hoe hij in alle redelijkheid tot zijn negatieve beslissing is gekomen.”*

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande “de huidige vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 6 juni 2024 aan verzoeker ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven van 6 juni 2024 ontvankelijk én gegrond te verklaren en vervolgens de bestreden beslissing te vernietigen en te hervormen en

- in hoofddorde verzoeker te erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie cf. artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

- in ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen in de zin van de Vluchtelingenconventie cf. artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;

- in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te wijzen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor bijkomend onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verweerder brengt bij aanvullende nota van 4 maart 2025 algemene landeninformatie bij.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoeker kan vooreerst niet worden gevolgd waar hij aangeeft dat het onderhavige verzoekschrift een verzoekschrift “TOT NIETIGVERKLARING” zou betreffen en waar hij verwijst naar zijn “moeilijk te herstellen nadeel”. Het verzoekschrift is immers gericht tegen de bestreden beslissing, die uitgaat van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet deze bestreden beslissing slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Shahbi in de provincie Nangarhar. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van zijn neef, en bij uitbreiding de taliban, zou verzoeker zijn regio en land van herkomst hebben verlaten en niet kunnen terugkeren naar dit land en deze regio. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van het beroepsverleden en het profiel van en zijn band met zijn vader, omwille van zijn verblijf in Europa en zijn (gepercipieerde) verwesterde profiel, alsmede omwille van de omstandigheden en de situatie in Afghanistan.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële identiteit, leeftijd, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader te worden opgemerkt dat er blijkens de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, waaronder de notities van het persoonlijk onderhoud bij verweerder, de vragenlijst, de verklaring van de DVZ en de fiche NBMV, *prima facie* een aantal elementen zijn die afbreuk lijken te doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Zo lijkt uit deze stukken te kunnen worden afgeleid en/of lijkt er in de bestreden beslissing met recht te worden gemotiveerd dat (i) verzoeker kennelijk leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en zich initieel ten onrechte trachtte voor te doen als zijnde minderjarig; (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent het district waarin het dorp waarvan hij afkomstig beweert te zijn is gelegen; (iii) verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn verblijfplaats(en) in Afghanistan waar hij de ene keer aangaf dat hij van zijn geboorte tot aan zijn vertrek in het dorp Shahbi zou hebben gewoond en de andere keer beweerde dat hij daarnaast negen jaren in de stad Jalalabad zou hebben gewoond; (iv) verzoeker vage verklaringen aflegde over zijn dagdagelijkse bezigheden in Afghanistan; (v) er geen geloof kan worden gehecht aan het beweerde beroepsverleden en profiel van verzoekers vader; (vi) er evenmin geloof kan worden gehecht aan het vermeende gronddispuut zoals aangevoerd door verzoeker. Voorts liet verzoeker na om eerder en elders in Europa of een ander veilig land op een gedegen wijze een verzoek om internationale bescherming te doen gelden. Verzoeker verstrekt voor deze vaststellingen in het verzoekschrift *prima facie* bovendien geen afdoende verklaring.

Verder blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden identiteit, herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële identiteit, leeftijd, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten', zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan of een ander licht kunnen werpen op het voorgaande.

Wat betreft de taskara van verzoeker, dient te worden opgemerkt dat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Deze taskara wordt namelijk slechts neergelegd in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, ontbeert deze taskara bewijswaarde. Uit de informatie zoals opgenomen in de map "landeninformatie" in het administratief dossier blijkt daarenboven dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde taskara en dat dergelijke taskara daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kon worden verkregen. Dat de leeftijd op deze taskara niet lijkt te stroken met verzoekers werkelijke leeftijd, doet nog verder afbreuk aan de bewijswaarde van dit stuk.

Aangaande de documenten die verzoeker neerlegt ter staving van het beweerd beroepsverleden en profiel van zijn vader, dient te worden opgemerkt dat de familieband tussen verzoeker en de persoon aan wie deze documenten behoren geenszins is aangetoond. Dit geldt nog des te meer nu op de betreffende documenten aan verzoekers vader een andere achternaam wordt toegedicht (M.) dan de achternaam die verzoeker opgaf voor zijn vader (S.). Dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat de legerkaart en de bankkaart slechts worden neergelegd in de vorm van makkelijk manipuleerbare kopieën en dat de overige documenten, met name de certificaten, documenten betreffen waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan, die eenvoudig aan- of na te maken zijn en die in wezen door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kunnen zijn opgesteld. Hoe dan ook dient ook inzake deze stukken te worden gewezen op de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier waaruit blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals ook de voormelde stukken en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Ten aanzien van de legerkaart kan nog bijkomend worden opgemerkt dat de foto op deze kaart van een bijzonder slechte kwaliteit is, dat deze kaart geen enkele vorm van beveiliging of authenticatie bevat en dat deze kaart bijgevolg door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn aangemaakt. De bankkaart is dan weer een stuk dat, met uitzondering van de hoofding, volledig in het Engels is opgesteld. Dat een bank in Afghanistan een kaart zou uitreiken met enkel Engelstalige vermeldingen, is niet aannemelijk. Daarenboven blijkt dat de vermeldingen op deze bankkaart aan de linkerzijde slecht zijn uitgelijnd. Dat het een kopie zou betreffen van een authentieke bankkaart, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Ten aanzien van de certificaten, bleek verzoeker zich dan weer niet eens de moeite te hebben getroost om zichzelf te informeren en vertoonde hij bijgevolg een kennelijk gebrek aan interesse omtrent hun inhoud, hetgeen hun bewijswaarde nog verder ondergraaft.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 juni 2024 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT